

R O M Â N I A
TRIBUNALUL HUNEDOARA
- SECTIA I-A CIVILĂ -

SENTINȚA CIVILĂ NR. 938/2017

DOSAR NR. 4478/97/2016

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 23 MAI 2017

Instanța constituită din:

**PREȘEDINTE: Buligan Mihaela Liliana
 Oșan Adriana Geta
 Florea Ionela
 Resedia Diana**

**- Judecător
 - Asistent judiciar
 - Asistent judiciar
 - Grefier**

Pe rol fiind pronunțarea *litigiului de muncă* privind pe **Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara** în numele membrului de sindicat, reclamantul **Adam Iuliana**, în contradictoriu cu părâul **Grădinița cu Program Prelungit nr. 7 Deva**, având ca obiect *drepturi bănești*.

Se constată că, dezbatările și susținerile părților în acest sens au avut loc în ședința publică din data de 22.05.2017, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul art. 396 alin. (1) Cod proc.civ., a amânat soluționarea cauzei pentru data de 23.05.2017, când instanța, a hotărât următoarele:

T R I B U N A L U L ,

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele :

Prin acțiunea în conflict individual de muncă înregistrată la această instanță în data de 21.09.2016, sub nr. 4478/97/2016, **Sindicatul Învățământului Preuniversitar Județul Hunedoara**, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamantul **Adam Iuliana**, a chemat în judecată pe părâul **Grădinița cu Program Prelungit nr. 7 Deva**, solicitând obligarea părâului la calculul și plata sumelor compensatorii reprezentând echivalentul sporului pentru condiții nocive și penibile, în cuantum de 15 % din salariul de bază pentru personalul care, în realizarea sarcinilor de serviciu, prestează activitate în condiții grele, nocive, penibile, pe o perioadă începând cu 3 ani anterior introducerii acțiunii și până la data pronunțării sentinței, actualizate în funcție de rata inflației la data efectivă a plății.

În fapt, reclamantul a arătat că până la data de 31 decembrie 2009, salarizarea personalului din învățământ a fost reglementată printr-o serie de acte normative (legi, hotărâri ale Guvernului, ordine ale ministrului de resort), precum și prin contractele colective de muncă, între drepturile salariale regăsindu-se și sporul pentru condiții nocive și penibile în cuantum de până la 15% din salariul de bază pentru personalul care, în realizare sarcinilor de serviciu, prestează activitate în condițiile menționate, că plata drepturilor, pe perioada 2007 – 2009, s-a făcut în baza prevederilor contractelor colective de muncă, că la data de 01.01.2010 plata sporului a fost sistată odată cu intrarea în vigoare a legilor nr. 330/2009, nr. 284/2010, nr. 285/2010, nr. 283/2011. A mai arătat că până la data de 31.12.2009 a beneficiat de sporul pentru condiții grele, nocive, penibile în cuantum de 10% din salariul de bază conform art. 2 din HG nr. 281/1993, art. 1 alin. (5) și art. 41 (2) din Constituția României, art. 11 alin. (1) și art. 30 alin. (1) și (2) din Legea nr. 130/1996, art. 2 alin. (1) și (2), art. 3 alin. (1), art. 24 alin. (1) din contractul colectiv de muncă unic la nivel național pe anii 2007 – 2010, publicat în Monitorul oficial, partea a V-a , nr. 5/29.01.2007, art. 43 din contractul colectiv de muncă unic la nivel de ramură învățământ, înregistrat la MMFES nr. 596/15/12.11.2007, art. 35 alin. (2) din CCM unic la nivelul Inspectoratului Școlar al Județului Hunedoara 2008-2009 nr. 8928/189/29.10.2008 la MMFES/DMPS județul Hunedoara și art. 35 alin. (2) din CCM unic la nivelul Inspectoratului Școlar al Județului Hunedoara 2009-2010 nr. 5794/148/27.11.2009 la MMFPS/AJPS Hunedoara.

De asemenea, reclamantul a susținut că obligativitatea dispozițiilor contractelor colective de muncă este de netăgăduit conform art. 11 și art. 30 din Legea nr. 130/1996 (în vigoare la acel moment), dar și potrivit practicii instanțelor de judecată, inclusiv a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Contencios Administrativ și Fiscal, că prin acordarea sporului în cauză salariaților din învățământ din județul Hunedoara s-au pus în valoare și prevederile Cartei Sociale Europene Revizuite (Partea V, art. E) și ale Convenției din 4 noiembrie 1950 pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (art. 14) care interzic orice discriminare între salariații din același sector de activitate din punct de vedere al protecției sociale, astfel că plata către membrii de sindicat a sporului pentru condiții grele, nocive, penibile a fost perfect legală. Totodată, reclamantul a arătat că în anul 2010 în materia salarizării personalului din sectorul bugetar a intervenit Legea-cadru nr. 330/2009 și OUG nr. 1/2010, că potrivit art. 3 lit. c) din Legea nr. 330/2009 „*Sistemul de salarizare reglementat prin prezenta lege are la bază următoarele principii: (...) c) luarea în considerare a sporurilor, a adaosurilor salariale, a majorărilor, a indemnizațiilor cu caracter general sau special, precum și a altor drepturi de natură salarială, recunoscute sau stabilite, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, prin hotărâri judecătoarești, prin acte de negociere colectivă, precum și prin alte modalități, acestea regăsindu-se la un nivel acceptat, potrivit principiilor prezentei legi, în salariul brut sau, după caz, în salariul de bază, în solda funcției de bază sau în indemnizația lunară de încadrare*”, iar potrivit art. 30 alin. (5) din același act normativ „*în anul 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut, fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009, astfel: a) noul salariu de bază, solda funcției de bază sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare va fi cel/cea corespunzătoare funcțiilor din luna decembrie 2009, la care se adaugă sporurile care se introduc în acesta/aceasta potrivit anexelor la prezenta lege; b) sporurile prevăzute în anexele la prezenta lege rămase în afara salariului de bază, soldei funcției de bază sau, după caz, indemnizației lunare de încadrare se vor acorda într-un quantum care să conducă la o valoare egală cu suma calculată pentru luna decembrie 2009.*”

A mai arătat reclamantul că potrivit art. 3 alin. (1) lit. a) și b) din Anexa II - Reglementări specifice personalului contractual din unitățile bugetare subordonate autorităților administrației publice la Legea nr. 330/2009 „*În raport cu condițiile în care se desfășoară activitatea pot fi acordate personalului salarizat potrivit anexelor nr. II/1.1-II/14, cu respectarea prevederilor legale, următoarele categorii de sporuri: a) pentru condiții periculoase sau vătămătoare, un spor de până la 15% din salariul de bază, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective; b) pentru condiții grele de muncă, un spor de până la 15% din salariul de bază, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective*”, iar conform pct. 17 din aceeași anexă „*În raport cu condițiile în care se desfășoară activitatea, pot fi acordate personalului salarizat, cu respectarea prevederilor legale, următoarele categorii de sporuri: a) pentru condiții periculoase sau vătămătoare, un spor de până la 15% din salariul de bază, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective; b) pentru condiții grele de muncă, un spor de până la 15% din salariul de bază, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective*”.

Totodată, reclamantul a susținut că potrivit art. 5 alin. (1) din OUG nr. 1/2010 «*începând cu luna ianuarie 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își păstrează salariul, solda sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare brut/brută avute la această dată, fără a fi afectate de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009 prevăzute la art. 10 din Legea nr. 329/2009, care se calculează după cum urmează: a) la salariul de bază, solda/salariul funcției de bază sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare corespunzătoare funcțiilor avute la data de 31 decembrie 2009 se adaugă quantumul sporurilor și indemnizațiilor care se introduc în acesta/aceasta, prevăzute în notele la anexele la Legea-cadru nr. 330/2009, numai personalului care a beneficiat de acestea, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții; b) sporurile, indemnizațiile și alte drepturi salariale prevăzute în anexele la Legea-cadru nr. 330/2009 care nu se introduc în salariul de bază, solda/salariul funcției de bază sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare se acordă în aceleași quantumuri de la 31 decembrie 2009, numai personalului care a beneficiat de acestea, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții, cu respectarea prevederilor art. 23 din Legea-cadru nr. 330/2009*», iar potrivit art. 6 alin. (1) din OUG nr. 1/2010 «*în cazul în care drepturile salariale determinate în*

conformitate cu Legea-cadru nr. 330/2009 și cu prezenta ordonanță de urgență sunt mai mici decât cele stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului pentru funcția respectivă pentru luna decembrie 2009 se acordă o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența, în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Această sumă se include în salariul de bază, solda/salariul funcției de bază sau indemnizația lunară de încadrare, după caz, dar nu este luată în calcul la determinarea altor drepturi de natură salarială care se stabilesc în funcție de acestea.»

De asemenea, reclamantul a arătat că Legea nr. 330/2009 garantează, la nivel de principiu, menținerea drepturilor câștigate, după cum a reținut și Înalta Curte de Casație și Justiție în decizia nr. 11/08.10.2012 pronunțată pe calea recursului în intereaul legii, că în anul 2011 salarizarea personalului nedidactic din învățământ a fost reglementată printr-o serie de acte normative, respectiv art. 2 alin. (1) din anexa nr. 1, art. 14 alin. (1) din anexa nr. 2 din Legea nr. 284/2010, art. 1 alin. (1) și (5) din Legea nr. 285/2010 și că salariul de bază pe anul 2011 nu poate fi mai mic decât cel cuvenit salariaților din sistemul public în baza actelor normative constituționale și a hotărârilor judecătoarești în luna decembrie 2009, diminuat conform Legii nr. 118/2010 și majorat cu 15% potrivit Legii nr. 285/2010.

În ceea ce privește anul 2012, în materia salarizării personalului din sectorul bugetar, a fost aplicabilă Legea nr. 283/2011 privind aprobarea OUG nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din OUG nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, care prevede la art. unic, pct. 2II menținerea salariailor de încadrare, a sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și a celorlalte elemente ale sistemului de salarizare aferent personalului plătit din fonduri publice la nivelul lunii decembrie 2011.

În anul 2013, s-a aplicat OUG nr. 84/2012 care a dispus că art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, se aplică în mod corespunzător și în anul 2013, astfel că salariații trebuie să beneficieze de accordarea sumelor compensatorii aferente sporului pentru condiții grele, nocive, penibile în raport cu prevederile din OUG nr. 84/2012.

Pentru anul 2014, a fost aplicabilă Legea nr. 28/2014 privind aprobarea OUG nr. 103/2013, iar potrivit art. 1 alin. (1) și (2), „În anul 2014, quantumul brut al salariailor de bază/soldelor funcției de bază/salariailor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2013 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare. (2) În anul 2014, quantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2013, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

În anul 2015, a fost publicată Legea nr. 71/2015 pentru aprobarea OUG nr. 83/2014, iar potrivit art. 5 alin. (1¹), introdus prin pct. 6 al art. I din Legea nr. 71/2015 „prin nivel de salarizare în plată pentru funcțiile similare se înțelege același quantum al salariului de bază cu cel al salariaților având aceeași funcție, în care au fost incluse, după data de 31 decembrie 2009, sumele aferente salariului de încadrare, precum și sumele aferente sporurilor de care au beneficiat înainte de această dată, dacă salariatul angajat, numit sau promovat îndeplinește aceleași condiții de studii - medii, superioare, postuniversitare, doctorale -, de vechime și își desfășoară activitatea în aceleași condiții, specifice locului de muncă la data angajării sau promovării.”

În ceea ce privește salarizarea personalului din sectorul bugetar în anul 2016, este aplicabilă OUG nr. 57/2015 care prevede la art. 2 alin. (1) și (2) că „în anul 2016, quantumul brut al salariailor de bază/soldelor funcției de bază/salariailor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2015, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările

ulterioare. (2) În anul 2016, quantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare, care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunăriă brută/salarialul lunar brut, indemnizația lunăriă brută de încadrare, se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2015, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

S-a învederat că nici până în prezent nu a fost aprobat un regulament prin care să se stabilească numărul locurilor de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporurilor și condițiile de acordare a acestora, astfel cum era prevăzut în Legea nr. 330/2009, iar elaborarea regulamentului cădea în sarcina exclusivă a Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice, ca obligație imperativă impusă de lege.

În drept, reclamantul a invocat art. 148 și urm., art. 194 Cod proc. civ., art. 268 alin. 1 lit. c Codul Muncii, art. 28 și art. 208 - 211 din Legea nr. 62/2011, art. 1 alin. (5), art. 20 alin. (1), art. 11 și art. 30 din Legea nr. 130/1996, art. 41 alin. 2 și 5 din Constituție, art. 48, art. 50 alin. 12 și art. 146 din Legea nr. 128/1997, art. 8 din HG nr. 281/1993, CCM Unic la Nivel de Ramură Învățământ, CCM unic la nivel național pe anii 2007-2010, Legea-cadru nr. 330/2009, O.U.G. nr. 1/2010, art. 3 lit. c și art. 7 alin. 2 din Legea-cadru nr. 284/2010, Legea nr. 285/2010, Legea nr. 63/2011, Legea nr. 283/2011, OUG nr. 84/2012, Legea 71/2015.

Acțiunea este *scutită de la plata taxei de timbru* conform art. 270 Codul Muncii.

Părătul, legal citat, nu a formulat *întâmpinare* și nu a propus probe în apărare.

In probațiune, părțile au depus, în copie, înscrисuri.

La data de 11.05.2017 reclamantul a depus cerere de renunțare la judecată (f. 31):

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, instanța reține următoarele:

Prin cererea depusă la dosar la data de 11.05.2017 (f. 31), reclamantul a arătat că renunță la judecată.

Așa fiind, în considerarea dispozițiilor art. 406 din Codul procedură civilă, se va lăua act de renunțarea la judecată a reclamantului cu privire la acțiunea de față.

Văzând și dispozițiile art. 453 Cod proc. civ.,

HOTĂRÂȘTE:

În baza art. 406 Cod proc. civ. ia act de renunțarea la judecată a Sindicatului Învățământului Preuniversitar Județul Hunedoara, cod fiscal 4944354, cu sediul în municipiu Deva, str. Gheorghe Barițiu nr. 2, județul Hunedoara, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamantul **Adam Iuliana**, cu privire la acțiunea în conflict individual de muncă formulată împotriva părătului **Grădinița cu Program Prelungit nr. 7 Deva**, cu sediul în Deva, str. Patriei nr. 6, județul Hunedoara.

Fără cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în termen de 30 de zile de la comunicare.

Recursul se depune la Tribunalul Hunedoara.

Pronunțată în ședința publică din data de 23.05.2017.

*Președinte,
Buligan Mihaela Liliana*

*Asistent judiciar,
Oșan Adriana Geta*

*Grefier,
Resedia Diana*

*Asistent judiciar,
Florea Ionela*

